
Lubawa, st. III, wykop 9, gm. loco, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 30-54

Informator Archeologiczny : badania 33, 229-230

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

przedzamcza w bramie, warstwy zasypiskowe w miejscach występowania kanalizacji sanitarnych ciepłociągów wodociągów oraz ciepłociągów).

W wyniku przeprowadzonych badań uzyskano liczny materiał zabytkowy w postaci fragmentów naczyń ceramicznych i kafli, który w wielu przypadkach udało się zrekonstruować i wykleić. Zabytki ceramiczne w swojej masie reprezentują szerokie spektrum chronologiczne począwszy od egzemplarzy późnośredniowiecznych, przez wczesnonowożytny i nowożytny, aż po późnonowożytny i współczesne.

Materiał zabytkowy znajduje się w Archiwum WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

Lidzbark Warmiński, st. XX(wykop 7A), gm. *loco*, woj. warmińsko-warmińskie – patrz: późne średniowiecze

Lidzbark Warmiński, st. XX(wykop 11), gm. *loco*, woj. warmińsko-warmińskie – patrz: późne średniowiecze

Lidzbark Warmiński, st. XX(wykop 12), gm. *loco*, woj. warmińsko-warmińskie – patrz: późne średniowiecze

LUBAWA, st. III, wykop 9, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 30-54

- miasto późnośredniowieczne i nowożytny

Wyprzedzające badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 10 do 20 maja, przez mgr Izabelę Mirkowską (autorka sprawozdania, WKZ w Olsztynie). Przebadano powierzchnię około 106 m².

Badania archeologiczne przeprowadzono na terenie działki budowlanej znajdującej się przy zbiegu ulic Warszawskiej i Ratuszowej. Inwestycja zlokalizowana była na tyłach budynku mieszkalnego, gdzie znajdowały się niskie, o niewielkiej kubaturze budynki gospodarcze i garaż. Przed rozpoczęciem prac rozebrano je. Granice wykopu określał plan realizacyjny projektowanej inwestycji. Miał wymiary 10 x 10 m o głębokości od 200 do 300 cm. W trakcie prowadzonych prac ziemnych w obrębie wykopu odkryto następujące relikty zabudowy: 1 /fundamenty budynku dawnego magistratu, 2 /fundamenty zachodniego kamiennego muru piwnicy, 3 /fundament południowego muru kamienno - ceglanego, 4 /fundamenty północnego muru kamiennego.

Pozostałością fundamentów budynku magistratu były dwie piwnice. Pierwsza miała szerokość 130 - 140 cm i ograniczona była od strony zachodniej fundamentem kamiennym zbudowanym z głazów narzutowych połączonych zaprawą wapienną. Na koronie muru zachowały się pozostałości muru ceglanego. Od strony południowej ograniczało ją współczesne szambo. Od strony wschodniej przylegał murek zbudowany z żółtych cegieł o wymiarach: 29 x 13 x 7 cm tworzący jakby ściankę działową oddzielającą obie piwnice. Od północnej strony znajdowało się wejście do piwnicy ze schodami. Spód piwnicy wyłożony był brukiem z małych polnych kamieni. Druga piwnica miała szerokość 130 cm i posiadała od zachodu wspólną ściankę działową z pomieszczeniem piwnicy pierwszej. Od południa ograniczał ją mur cementowy a od północy mur kamienny zbudowany z kamieni łączonych zaprawą wapienną dodatkowo uzupełniany fragmentami cegieł. Wschodnią krawędź piwnicy wyznacza ściana budynku mieszkalnego. Fundament jego posadowiony był na grubej warstwie rumoszu ceglanego przemieszanego z brunatną próchnicą do głębokości 150 cm. W gruzie odkryto skupisko zaprawy wapiennej pochodzące zapewne z budowy muru północnego. Spód piwnicy wyłożony był na całej przestrzeni żółtymi ceglami o wymiarach: 29 x 13 x 7 cm. Fundament zachodniego muru

kamiennego znajdował się 330 cm na zachód od ściany budynku mieszkalnego. Zbudowany był z dużych głazów narzutowych uzupełnianych mniejszymi i fragmentami cegieł łączonych na zaprawę wapienną. Łączna długość muru wynosiła 680 cm. W murze zachował się fragmentarycznie łuk ceglany oparty na dużym głazie narzutowym. Wewnątrz wypełniony był kamieniami łączonymi na zaprawę wapienną. Korona muru była zniszczona wskutek licznych przebudowań. Mur posadowiony był na sino - zielonkawym ile. Przewiązany był od południa z fundamentem kamiennego muru ceglano - kamiennego, który zachował się fragmentarycznie.

Fundament południowego muru kamienno - ceglano - kamiennego zachował się na długości około 400 cm i był w bardzo złym stanie technicznym. Ściana muru zbudowana była z cegieł o wymiarach 30 x 14 x 8 cm ułożonych przeplatających układzie kolejno przeplatających się warstw główkowych i wozówkowych. Posadowiony był na kamiennym fundamencie zbudowanym z głazów narzutowych połączonych zaprawą wapienną uzupełniany dodatkowo gruzem ceglano - kamiennym. Fundament zalegał do głębokości około 320 cm w sino - zielonkawym ile. Warstwa żółto - zielonkawej gliny zawierała duże ilości węgla drzewnych świadcząca niewątpliwie o pożarze. Mur był zniszczony na odcinku dochodzącym do ściany budynku mieszkalnego przez szambo i późniejsze zabudowania.

Na części wykopu obejmującym przestrzeń pomiędzy fundamentem kamienno - ceglano - kamiennym dla fundamentu południowego i północnego, a krawędzią zachodnią wykopu odkryto największą ilość materiałów zabytkowych o rozpiętości czasowej od XV do XX wieku.

Fundament pomocnego muru kamiennego należy rozpatrywać jako fragment fundamentu piwnicy nr 1 i 2 oraz przewiązany z nim kamienny fundament garażu. Zbudowany został z kamieni łączonych na zaprawę wapienną, uzupełniany mniejszymi kamieniami i fragmentami cegieł. Posadowiony był na drobnym żwirze. Natomiast poprzeczny do niego wschodni fundament budynku mieszkalnego zbudowany był z kamieni łączonych cementem posadowiony na warstwie rumoszu ceglano - kamiennego i żwiru.

Pod posadzką zbudowaną z żółtych cegieł zalegała brunatna próchnica i rury kanalizacyjne sprzed II wojny światowej.

W wyniku przeprowadzonych badań archeologicznych w obrębie wykopu zlokalizowanego przy ulicy Warszawskiej w Lubawie odsłonięto relikty zabudowy zamykające się w przedziale czasowym od XV po XX wiek. Najstarszą zabudowę na omawianym terenie prezentują fundamenty zachodniego muru kamiennego piwnicy nr 1 i fundament południowego muru kamienno - ceglano - kamiennego. Był on przewiązany z fundamentem muru południowego. Zarejestrowane na nim relikty muru ceglano - kamiennego w wątku wozówkowo - główkowym można wiązać z czasem jego powstania na XV - XVI wiek. Oba fundamenty stanowiły pomieszczenia piwniczne budynku. Potwierdza to również pozyskany materiał zabytkowy datowany na XV - XVI wiek. Były to fragmenty ceramiki naczyniowej i kaffi miskowych.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Warmii i Mazur oraz WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

Lubawa, zamek, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie – patrz: późne średniowiecze

Lubin, kw. staromiejski, woj. dolnośląskie – patrz: późne średniowiecze

LUBLIN, ul. Narutowicza, Okopowa, Hempla, Górna, Mościckiego, woj. lubelskie

- zabudowa nowożytna z XVII-XVIII w.

Nadzory archeologiczne nad wykopami związanymi z przebudową sieci kanalizacyjnej, przeprowadzone przez mgr Andrzeja Hunicza (Firma Skryptorium). Finansowane przez dyrekcje Inwestycji Miejskich w Lublinie. Czwarty sezon badań.